

tal, der er investeret, og man har da ikke indtryk af, at det påvirker deres udsendelser i retning af, at de er mere danske, tværtimod.

Derfor er hele diskussionen om, hvem der eventuelt vil købe, måske også irrelevant. Det afgørende er, hvem der vil tjene penge, hvor man kan tjene penge, og hvordan man kan tjene penge, og jo billigere en investor kan producere udsendelser og få solgt så mange som muligt til det købedygtige publikum, som ser reklamerne omkring udsendelserne, jo større er sandsynligheden for, at det bliver den pågældende, der køber. Sådan er det, og det er derfor, der efter vores opfattelse er en meget stor risiko for, at det bliver nogle, som tænker i retning af TV 3, der vil købe TV 2.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Hr. Aage Frandsen siger, at det meget vel kan blive skandinaviske tv-selskaber, og at der dermed skulle være en sammenhæng mellem, hvilke programmer der bliver sendt. Jeg ser overhovedet ikke den sammenhæng.

Jeg forestiller mig ikke, at hvis det tilfældigvis bliver Berlusconi, der køber TV 2, sender man lige pludselig italiensk fodbold med udelukkende italiensk kommentar, osv. osv. osv. For mig handler det overhovedet ikke om, hvilket land den nye ejer kommer fra; for mig handler det om den vare, der skal leveres. Der er nogle public service-kontrakter, der skal leves op til, og publikum, altså seerne, er danske.

Jeg tror ikke, at ret mange danske seere har lyst til at se italienske B-serier; det er jeg hundrede procent overbevist om. Hvis man skal kunne overleve som kommerciel medspiller, skal man lave noget kvalitets-tv og sende noget rigtig godt tv. Enhver kommercielt tænkende vil udnytte den platform, han får med TV 2, og norske penge betyder altså ikke norske programmer i dansk tv, kan jeg betro hr. Aage Frandsen.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Aage Frandsen som ordfører.

Aage Frandsen (SF):

Indledningsvis vil jeg sige, at jeg tror sandelig heller ikke, at fordi det er en norsk ejer, bliver det norske udsendelser. Nej, det bliver amerikanskdominerede udsendelser under alle omstændigheder, ligegyldigt hvem der kommer til at eje TV 2, og det er jo dét, der er pointen i hele diskussionen.

Hvis man alene skal producere tv ud fra, hvad der kan betale sig, skal man tænke på et bestemt publikum, som vil se nogle bestemte udsendelser. Der skal ligge nogle reklamer omkring de pågældende udsendelser, og der er et bestemt publikum, der er mere købedygtigt end et andet publikum, og det er det publikum, som bliver styrende.

Om man synes, det er godt eller dårligt tv, er fuldstændig irrelevant. Det bliver mere målrettet mod det marked, som findes. Vi har måske 300, 400, 500 forskellige typer tv-stationer, der sender til Danmark, og som vi kan tage ned på forskellig vis, men de er ikke udtryk for en mangfoldighed med hensyn til indhold. De er udtryk for en mangfoldighed, fordi der er mange af dem.

Når vi taler om mangfoldighed, kan den defineres på den måde, at der er flere stationer. Men hvis disse stationer sender det samme, er det ret ligegyldigt at tale om mangfoldighed. DR og TV 2, som er public service-stationer, sender på forskellig vis tv, som danskerne gerne vil se, og grunden til, at DR også kan sende smalle programmer, er, at DR har licensen. TV 2 kan ikke sende tilsvarende smalle programmer i samme omfang, men de har stadig nogle enkelte, fordi de har et økonomisk grundlag, som i øjeblikket bl.a. skyldes, at de er de eneste, der kan sende reklamefinansieret tv til hele Danmark, men også at de i et vist omfang har licens.

Kl. 12.20

Når vi ser på de andre tilbud, som danskerne har, og som danskerne selvfølgelig skal benytte sig af, hvis de ønsker det, er de jo meget ens. Der er ikke den store forskel på det, man ser på TV 3, eller det, man ser på TvDanmark 1 og 2. Det er stort set det samme, det er billigt produceret, og det skal det være, for ellers kan man ikke sende, og det er rettet mod et bestemt publikum, nemlig det publikum, som man forventer er købedygtigt og lader sig påvirke af reklamer. Det betyder, at der vil være en tendens til, at en del af det danske publikum måske får mindre tv af den slags, de gerne vil have. Det kan ikke undgås.

Hvis man ser på sådan noget som børneprogrammer, kan man jo se meget tydeligt, at i dag er der meget stor forskel på de omkostninger, der er forbundet med at lave børneprogrammer. DR har en gammel tradition for at lave gode børneprogrammer, men det koster ganske mange penge. TV 2 har betydelig mindre tradition for det, og derfor er det også sådan, at Dan-